

Preek in de Avondmaalsdienst in Capelle-Schollevaar, 17 juni 2012, 9.15 uur

Thema: 'God Zelf bindt ons samen', naar aanleiding van Handelingen 9: 10b-31 (kern: vers 27a)

1. Bang voor een nieuwkomer

Het zal je maar overkomen: je hebt met elkaar een christelijke gemeente, en die gemeente gaat door een tijd van vreselijke vervolging. Hele gezinnen worden uit hun huizen gesleurd, naar de gevangenis. Mensen worden gemarteld, met martelwerktuigen. Mensen worden geseseld, doodgeslagen.

En dan, op een dag, komt er iemand de gemeente binnenlopen, en dat is nota bene de commandant van de speciale eenheid die is opgericht om de christelijke gemeente uit te roeien! Als je je ogen even dichtdoet, dan zie je zijn gezicht voor je, met zo'n pet daarboven, zo'n groene pet, met een doodskop erop. De commandant van het doodseskader komt daar binnenwandelen.

Zou je dan niet verstijven van schrik?! Stel je voor dat je eigen man, of je eigen vrouw is doodgemarteld in de donkere kelders van hem en zijn mannen! Wat doe je dan?

Die gemeente in Jeruzalem, die weet zich absoluut geen raad met Saulus, Saulus die later Paulus genoemd wordt. Hij zegt dat hij bekeerd is, dat hij Jezus heeft ontmoet, onderweg naar Damascus, maar hoe wéten we dat? Hoe wéten we of hij betrouwbaar is? Die gemeente is doodsbang. Er staat in de vertaling van 1951, in vers 26: 'Allen schuwden hem, daar zij niet konden geloven dat hij een discipel was.' Dat woordje 'schuwden', dat vind ik niet zo goed vertaald, dan lijkt het alsof die gemeente hooghartig de neus optrok voor Saulus. Maar ze waren gewoon bang! Zo staat het ook in de Nieuwe Bijbelvertaling: 'Ze waren bang voor hem.'

2. De nieuwkomer staat alleen

Maar het was natuurlijk wel degelijk echt bij Paulus. Hij was door Jezus Zelf radicaal stilgezet. En hij is hélemaal omgekeerd, van een vervolger van de christelijke gemeente is hij een evangelist geworden. Maar nu staat hij daar, alleen. Hij wil graag meedoen, in de kerk. Hij wil het meevieren, dat Jezus Christus de Redder van zondige mensen, zoals hij. Maar hij krijgt niet echt de kans. Iedereen houdt hem uit de buurt. Alsof hij een besmettelijke ziekte heeft.

Paulus valt tussen wal en schip. Zijn oude vrienden, die hebben natuurlijk ook gehoord dat hij veranderd is. Ze willen niets meer met hem te maken hebben. Maar hier, in de gemeente van Jezus Christus, hier willen ze ook niets met hem te maken hebben.

Tussen wal en schip. Misschien zit u wel hier, of zit jij hier, en je denkt: 'Eigenlijk voelt dat voor mij ook een beetje zo. Ja, niet zo heftig als bij Paulus, maar toch heb ik dat gevoel wel een beetje. Kijk, mijn oude vrienden en mijn familieleden, die begrijpen mij niet. Dat ik zó bezig ben met geloof, en met de kerk, dat zegt hun niets. Er is op een bepaalde manier een kloof gegroeid. Maar hier, in de kerk, voel ik me óók anders. Hier voel ik

Beeldend kunstenaar Jannie Slingerland noemde deze sculptuur: 'Kom, je hoort er bij!'

Zie www.slingerlandbeelden.nl voor haar werk.

me ook een buitenbeentje. Ik weet veel dingen niet, ik zeg de dingen anders dan ze hier gewend zijn, ik voel me vaak ook een beetje een buitenstaander.'

Juist de laatste maanden heb ik dat vaak gehoord: 'Echt, het zijn aardige mensen in de Ontmoetingskerk, maar ik blijf een buitenbeentje.'

3. Barnabas ziet dat Gods genade samenbindt

Tussen wal en schip. En dan is daar opeens: Barnabas! Die Barnabas, die moet u niet verwarren met Barabbas. Barabbas was een moordenaar, die werd vrijgelaten door stadhouder Pontius Pilatus, toen Jezus terecht stond. Dit is iemand anders.

Barnabas is afkomstig uit Cyprus. Hij is dus – zou je kunnen zeggen – een allochtone Jood. Zelf ook een beetje een buitenbeentje, daar in Jeruzalem. Dat is nou zo mooi: als buitenbeentje kun je extra veel betekenen voor andere buitenbeentjes! Want die voel je aan.

Die Barnabas, die heet eigenlijk Jozef. Barnabas is zijn bijnaam. En die bijnaam, Barnabas, die betekent: 'zoon van de vertroosting, zoon van de bemoediging'. Barnabas heeft een talent om mensen erbij te trekken, om mensen kansen te laten zien, om mensen aan te moedigen en nieuwe hoop te geven. En dat is wat hij hier ook doet. Hij denkt niet: 'Die Saulus is een engerd!' Nee, hij ziet het wonder! De commandant van het doodseskader is tot geloof gekomen! Tot bekering! Wat lezen we in vers 27? 'Maar Barnabas trok zich zijn lot aan, en bracht hem bij de apostelen, en verhaalde hun, hoe Saulus onderweg de Heer had gezien, en dat deze tot hem gesproken had, en hoe hij te Damascus vrijmoedig was opgetreden in de naam van Jezus.' 'Barnabas trok zich zijn lot aan.' De Nieuwe Bijbelvertaling zegt: 'Barnabas nam hem onder zijn hoede.'

Waarom doet Barnabas dat? Omdat Barnabas héél duidelijk beseft: als Jezus Zelf Saulus tot bekering heeft gebracht, zouden wij hem dan mogen afwijzen? Als Jezus Zelf Saulus genade heeft bewezen – genade! – zouden wij dan ongenadig mogen zijn? Wie zijn wij eigenlijk zelf? Is onze eigen redding ook niet puur en

alleen Gods genade? Barnabas beseft heel duidelijk: het is God Zelf die ons samenbindt! Ook al liggen wij als mensen mijlener uit elkaar! Ook al gaapt er tussen onze levensgeschiedenissen een peilloos diepe kloof, ook al was de één dader, en de ander slachtoffer, tóch zijn wij één! Want Jezus Christus Zelf maakt ons één. Wij leven állemaal van Zijn genade.

En dát is wat wij ook straks mogen beleven aan het Avondmaal. Wij zijn hier bij elkaar met héél verschillende mensen. Echt heel verschillend. Verschillende leeftijden, verschillende achtergronden. De één wel kerkelijk opgegroeid, de ander niet. De één hier in Nederland geboren, de ander niet. Misschien heb je een geweldige staat van dienst, of misschien zijn er perioden in je leven waar je liever niet over praat. Maar wie we ook zijn, en wat ook ons levensverhaal is, wij eten van hetzelfde brood en drinken het sap van dezelfde druiven. Wij leven van dezelfde genade, van dezelfde Heer en Heiland, Jezus Christus. Allemaal zijn we diep afhankelijk van Zijn kruis en opstanding. Hij alleen is voor ieder van ons de weg, de waarheid en het leven. Buiten Hem om is er alleen duisternis en dood.

Ik herinner me nog heel goed iets wat ik ook zag op de Belgische tv. Na de afschaffing van de apartheid werd er in Zuid-Afrika een waarheidscommissie ingesteld. Op de tv zag ik twee mannen. De éne man was een kerk binnengedrongen, en was gaan schieten. Daarbij was de vrouw van de andere man om het leven gekomen. 'Heeft u berouw van de schietpartij?' vroeg de voorzitter van de waarheidscommissie aan de schutter. 'Ja', zei de man, 'heel erg'. Toen wendde de voorzitter zich tot de andere man: 'Kunt u de moordenaar van uw vrouw vergeven?' De man aarzelde. Toen zei hij: 'Nee, uit mijzelf kan ik dat niet. Maar ik geloof in Jezus Christus. Hij droeg de straf, ook voor mij. Omdat ik geloof in Hem, vergeef ik de schutter.' Toen stak hij zijn hand uit. Dat moment, van die handdruk, zal ik nooit vergeten.

Wij zitten niet aan één tafel omdat we elkaar lief vinden, maar omdat we elkaar lief hébben. Dat is iets héél anders. Liefhebben, dat is iets wat je oefent. Waarom? Omdat Jezus Christus ons éérs heeft liefgehad. Hij bindt ons samen!

4. Samen door één Deur: Jezus Christus

Wat is het resultaat, daar in Jeruzalem? Vers 28: 'En Saulus bleef met hen ingaan en uitgaan te Jeruzalem, en vrijmoedig optreden in de naam van de Heer.' Nu kunnen ze samen naar binnen en samen naar buiten. Ze kunnen samen door één deur. Want die deur, dat is Jezus. Dat zegt Jezus ook, in Johannes 10: 'Ik ben de deur van de schapen.' Er is maar één deur, en als je gelooft in Jezus, dan is er maar één weg: samen door één deur.

Barnabas. Bent u ook een Barnabas? En jij? Trek jij andere jongeren erbij? Deze week sprak ik een collega, die werkt als gevangenispredikant in Krimpen. Hij zei: 'Als mensen in de gevangenis tot geloof komen, en dan vrijkomen, dan is dat echt een probleem. Ik weet niet naar welke kerk ik ze toe kan sturen.' Kan dat hier? Zijn wij Barnabassen?

Straks vieren we het Heilig Avondmaal. En we mogen het weten: allemaal zijn we afhankelijk van diezelfde genade. Uit onszelf verdienen wij niets. Maar de armen van Jezus Christus staan wijd open! Hij zegt: 'Kom maar! Ik zoek ieder mens! Ik ben de goede Herder en Ik zoek ieder schaap. En het zal worden: één kudde, met één Herder.'

U en ik, jij en ik, we zijn familie. We zijn broers en zussen. Want God Zelf bindt ons samen. Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-4426280, c.m.van.loon@freeler.nl